

Het versmelten in mijn Wil is de meest feestelijke Akt, de grootste, de belangrijkste Akt van je hele leven. Het leven in mijn Wil is een goddelijk Martelaarschap.

Op het einde van de dag dacht ik bij mezelf: „Wat is er nog te doen?“

En in mijn binnenste hoorde ik zeggen:

„Je hebt het belangrijkste te doen, je laatste Akt, je te versmelten in de Goddelijke Wil..“

Ik begon dan volgens mijn gewoonte, mij te versmelten in zijn Hoogste Wil.

En terwijl ik dit deed, leek het alsof de Hemelen zich openden. Ik ging om het hemels Hof te ontmoeten. En geheel de Hemel kwam mij tegemoet.

Mijn lieve Jezus zei mij:

„Mijn dochter, jouw versmelten in Mijn Wil is

- de meest feestelijke Akt,
- de grootste Akt,
- de belangrijkste Akt van gans je leven.

Je versmelten in mijn Wil, betekent

- binnentreden in de sfeer van de eeuwigheid,
- haar te omarmen, te kussen,
- de goederen die de Eeuwige Wil bezit, in bewaring ontvangen.

Wanneer de ziel zich versmelt in de hoogste Wil, dan gaan allen

- om haar te ontmoeten,
- om alles wat zij bezitten in haar neer te leggen:
de engelen, de heiligen, zelfs de Godheid zelf.

Allen leggen in haar neer wat zij bezitten. Zij weten immers dat in deze Wil alles in veiligheid is.

De ziel die deze Goederen ontvangt,

- vermenigvuldigt hen,
- geeft de hele Hemel, met haar Akten in de Goddelijke Wil, dubbele glorie en eer.

Door je te versmelten in mijn Wil, breng je Hemel en aarde in beweging.

En er is een nieuw feest in het ganse Rijk.

Het versmelten in mijn Wil is Liefde en geeft Liefde aan alles en allen, zonder iemand of iets uit te sluiten.

Mijn goedheid, om Mij niet te laten overtreffen door een schepsel, legt dan in haar neer:

- alle Goederen van allen, en
- alle mogelijke Goederen die in Mij zijn.

De plaats waar Ik alle Goederen kan deponeren, ontbreekt niet.

Mijn Wil is immers onmetelijk en stelt zichzelf ter beschikking om alles te ontvangen.

Indien je wist, wat je doet en wat gebeurt, als je je in mijn Wil versmelt, dan zou je er hevig naar verlangen je voortdurend te versmelten.“

Hierna dacht ik na of ik wat ik hierboven geschreven heb, zou neerschrijven of niet.

Ik vond dit niet nodig en ook niet belangrijk.

Temeer dat de gehoorzaamheid mij dit niet bevolen had.

Mijn lieve **Jezus** bewoog in mijn binnenste en **zei mij**:

„Mijn dochter,
Hoe kan het niet belangrijk zijn bekend te maken wat
- het versmelten in mijn Wil,
- het leven in mijn Wil,
betekent.

De ziel ontvangt als in bewaring al mijn Goddelijke en eeuwige Goederen.
De heiligen zelf wedijveren om hun verdiensten te leggen
- in de ziel die versmolten is in mijn Wil.
Zij voelen immers in haar de eer, de macht van mijn Wil.
En zij voelen zich op een goddelijke wijze geëerd door de kleinheid van het schepsel.

Luister, mijn dochter,
het leven in de Goddelijke Wil overtreft in verdiensten het martelaarschap zelf.

Het martelaarschap doodt het lichaam.

Het Leven in de Goddelijke Wil : met een goddelijke Hand
de "eigen wil" doden en
de ziel de adel geven van een goddelijk Martelaarschap

En telkens de ziel beslist in mijn Wil te leven,
- bereidt mijn Willen de slag voor om de menselijke wil te vernietigen,
en vormt hier het edele martelaarschap van de ziel.

De menselijke wil en de Goddelijke Wil kunnen nooit samen leven.
En ene moet de plaats overlaten aan de andere.
De menselijke wil moet er genoeg mee nemen om tot niets herleid te zijn
- door de macht van mijn Wil.

**Telkens je bereid bent in mijn Wil te leven,
ben je bereid om het martelaarschap van je wil te ondergaan.**

Zie je nu wat het betekent
- in mijn wil leven,
- zich versmelten,
- zonder ophouden een martelaar zijn van mijn hoogste Wil?

En dit lijkt jou weinig en onbelangrijk te zijn?"